

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

11332 *Llei 17/2013, de 29 d'octubre, per a la garantia del subministrament i l'increment de la competència en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

Els sistemes energètics insulars i extrapeninsulars presenten una sèrie de singularitats respecte al sistema peninsular derivats de la seua dimensió, característiques pròpies, reduïdes economies d'escala i en l'aprovisionament de combustibles.

En particular, els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars són objecte d'una regulació elèctrica singular amb el doble objectiu de garantir el subministrament d'energia elèctrica i la seua qualitat al menor cost possible, tal com disposa l'article 12 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i la normativa que la desplega. No obstant això, la configuració actual d'estos sistemes presenta una sèrie de carències que amenacen la seguretat de subministrament i dificulten la reducció dels costos de les activitats destinades al subministrament d'energia elèctrica.

Així, cal dur a terme una reforma en profunditat del marc regulador d'estos sistemes a fi de reduir la vulnerabilitat que hi està associada, i garantir una major eficiència tècnica i econòmica del conjunt que redunde simultàniament en una millora de la seguretat del subministrament.

Les mesures introduïdes en la present llei complementen el que preveu la Llei 54/1997, de 27 de novembre, i tenen per objecte assentar les bases per al desenrotllament dels nous règims retributius que s'establisquen, amb la finalitat d'incrementar la competència en estos sistemes i reduir els costos de generació, així com reforçar les ferramentes d'actuació per part de l'Administració davant de situacions de risc.

En primer lloc, s'habilita el Govern per a crear nous mecanismes retributius per a la generació elèctrica que incloguen senyals econòmics de localització per a la resolució de restriccions tècniques zonals. A més, s'establix un procediment administratiu basat en criteris tècnics proposats per l'operador del sistema i econòmics que reforcen els senyals d'eficiència, i en el qual es consulten les administracions autonòmiques afectades en virtut del principi de lleialtat institucional i col·laboració entre administracions previst en l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Així mateix, a fi d'impulsar una competència i transparència més grans, es restringix la participació a aquells operadors que tinguen una posició dominant en l'activitat de generació, afavorint així l'entrada de nous titulars d'instal·lacions de generació, i es preveu la creació de mecanismes concurrencials destinats a disminuir els costos dels combustibles emprats per les centrals de generació.

L'especial vulnerabilitat dels sistemes insulars i extrapeninsulars derivada del seu aïllament, unida a la necessitat d'aconseguir una major penetració de les energies renovables, aconsellen la introducció de mesures que reforcen el paper de l'operació del

sistema i la realització d'estudis de noves infraestructures per a incrementar la grandària dels sistemes.

Les instal·lacions hidràuliques de bombament s'han revelat elements fonamentals per a dotar els sistemes elèctrics de capacitat de resposta ràpida i segura, i en faciliten la gestió adequada. Este requisit és especialment necessari en sistemes aïllats i de grandària reduïda, com ara els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

Els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars són especialment vulnerables, i la seguretat de subministrament depén de la incorporació urgent d'instal·lacions de bombament per a, d'eixa manera, afavorir la penetració de les energies renovables no gestionables que, d'una banda, tenen un impacte mediambiental molt favorable i, d'una altra, provoquen una reducció de costos en estos sistemes.

Per este motiu, i pel retard que determinades instal·lacions de bombament han acumulat, s'establix que l'operador del sistema serà el titular de les noves instal·lacions de bombament quan la seua finalitat siga bé la garantia del subministrament, bé la seguretat del sistema, bé la integració d'energies renovables no gestionables. En altres supòsits, i prèvia convocatòria pel Govern d'un procediment de concurrència competitiva, s'admetrà l'existència d'altres titulars prèvia presentació d'un calendari d'execució i un aval que assegure l'execució de les instal·lacions.

D'altra banda, se cedix la titularitat de les plantes de regasificació de l'arxipèleg canari al grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema de gas natural.

En efecte, el sistema gasista espanyol es troba definit en la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i ha sigut concebut com un sistema únic amb diferents punts d'entrada del gas natural per a donar servici als diferents punts de subministrament. No obstant això, tant les plantes de regasificació com les connexions internacionals es troben totes en territori peninsular i, tècnicament, no poden prestar servici als consumidors situats en l'arxipèleg canari, raó per la qual el dit mercat constituïx un subsistema de gas natural dins del sistema nacional. No és este el cas de les Illes Balears, que es troben connectades a la península per mitjà d'un gasoducte que li permet fer ús de la resta de les instal·lacions del sistema.

D'esta manera, el subministrament de gas natural en els territoris insulars i extrapeninsulars ha de ser objecte d'una regulació singular que atenga les especificitats derivades de la seua situació territorial.

La gasificació de l'arxipèleg canari es preveu per mitjà de la construcció de plantes de regasificació en les illes, les quals seran l'únic punt d'entrada per a portar el gas als consumidors, i per això, es considera que se'ls ha d'aplicar una regulació específica que permeta el desenvolupament d'un mercat competitiu del gas natural en l'arxipèleg. En este sentit, es considera un element essencial per a la creació d'un mercat competitiu la separació entre les activitats de gestió de les xarxes i infraestructures d'entrada del gas i l'activitat de subministrament. La cessió de la titularitat de les plantes de regasificació al grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema de gas natural persegueix este objectiu, ja que, atés que està certificat com a gestor de xarxa de transport, complix amb les obligacions de separació patrimonial incloses en l'article 63 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i, per tant, està garantida la seua independència respecte a l'activitat de comercialització.

Addicionalment, es farà un estudi en profunditat per a analitzar la viabilitat tècnica i econòmica del desenvolupament de noves interconnexions entre estos sistemes i entre estos mateixos i la península, i per a optimitzar l'ús de les ja existents.

Estes mesures permetran, a més, incrementar la penetració de les instal·lacions de producció a partir de fonts d'energia renovable aprofitant les favorables condicions dels recursos existents, la qual cosa redundarà en una reducció dels costos de generació elèctrica i de la dependència exterior de combustibles fòssils i una millora mediambiental, junt amb les externalitats positives que comporta l'increment de l'activitat econòmica en estes zones, algunes de les quals estan especialment afectades per la desocupació.

Finalment, es reforça el paper de l'Administració General de l'Estat, com a titular últim de la garantia i seguretat de subministrament energètic, millorant les ferramentes

d'actuació per part d'esta en l'atorgament del règim econòmic regulat de les centrals i, en col·laboració amb les administracions autonòmiques, en cas de situacions de risc per a la seguretat de subministrament.

Estes mesures s'adopten per la necessitat de reduir el risc sistèmic de garantia de subministrament elèctric en estos territoris i d'aprofundir en l'objectiu d'eliminació dels desajustos entre els ingressos i els costos del sistema elèctric en la línia de les mesures adoptades durant l'any passat, atesa l'actual conjuntura econòmica general i la situació particular del sector elèctric.

Esta reducció dels costos implicarà, a més, una reducció de les partides amb càrrec als Pressupostos Generals de l'Estat destinades al finançament de l'extracost de generació en el règim insular i extrapeninsular en virtut del que disposa la disposició addicional quarta del Reial Decret Llei 9/2013, de 12 de juliol, pel qual s'adopten mesures urgents per a garantir l'estabilitat financera del sistema elèctric.

II

Els recursos d'hidrocarburs no convencionals estan sent objecte d'un intens debat social durant els últims mesos. Este debat s'està produint en diferents països, i Espanya no hi és una excepció.

Estos recursos desperten un notable interès per la seua contribució a l'autoabastiment energètic dels països que els exploten i pel desenrotllament econòmic que impliquen. No obstant això, la seua explotació preocupa a la societat pel possible impacte ambiental.

Amb l'objectiu d'aclarir aspectes jurídics relacionats amb tècniques d'exploració i producció d'hidrocarburs i de garantir la unitat de criteri en tot el territori espanyol, s'introdueix una disposició relacionada amb el règim jurídic: en particular, es fa explícita la inclusió en l'àmbit objectiu de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, de determinades tècniques habituals en la indústria extractiva i es reconeix el seu caràcter bàsic, en concret, les tècniques de fracturació hidràulica.

Així mateix, amb l'objecte d'avaluar els impactes sobre el medi ambient dels projectes que requereixen la utilització de tècniques de fracturació hidràulica, s'inclou l'obligació de sotmetre'ls al procediment previst en la secció 1a del capítol II del text refós de la Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental de Projectes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener. Per tant, per a l'autorització d'este tipus de projectes, s'exigirà una declaració prèvia d'impacte ambiental favorable.

Article 1. Règim econòmic de les noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els territoris insulars i extrapeninsulars.

1. El règim retributiu addicional destinat a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars previst en l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, per a noves instal·lacions estarà vinculat a la no-superació dels valors de potència necessària per a assegurar la cobertura de demanda. No obstant això, les mencionades instal·lacions podran percebre esta retribució encara que se superen els referits valors per raons de seguretat de subministrament o eficiència tècnica i econòmica del sistema, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

2. S'habilita el Govern per a establir mecanismes retributius per a noves instal·lacions de producció en els sistemes insulars i extrapeninsulars amb la finalitat de disminuir el cost de generació. Estos mecanismes podran incloure senyals econòmics de localització per a la resolució de restriccions tècniques zonals.

3. No es podrà atorgar el règim retributiu addicional destinat a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars previst en l'article 12.2, ni el règim econòmic primat previst en els apartats 4 i 5 de l'article 30 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, a noves instal·lacions en els sistemes insulars i extrapeninsulars que siguin titularitat d'una empresa o grup empresarial, definit segons el que estableix l'article 42 del Codi de Comerç, que posseïska un percentatge de potència de generació d'energia elèctrica superior al 40 per cent en eixe sistema.

Aquelles instal·lacions que disposen de la resolució de compatibilitat regulada en l'article 2 o aquelles a les quals haja sigut atorgat algun dels règims econòmics previstos en l'article 30 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, i siguen transferides a una empresa o grup empresarial dels definits en el paràgraf anterior, no tindran dret a la retribució addicional ni al règim econòmic primat citats i percebran, exclusivament, el preu del mercat.

Queden exceptuades de la limitació regulada en este apartat les inversions de renovació i millora de l'eficiència que no suposen augment de capacitat que es realitzen en una central en explotació, en els termes que s'establisquen reglamentàriament amb l'aplicació prèvia del procediment previst en l'article 2 d'esta llei.

Així mateix, en el supòsit que s'establisca qualsevol mecanisme d'assignació de nova capacitat de producció quan no se superen els valors de potència necessària per a assegurar la cobertura de la demanda i quan no hi haja una altra empresa interessada a promoure instal·lacions amb caràcter extraordinari i mitjançant una resolució del director general de Política Energètica i Mines en els termes que estableix l'article 2 d'esta llei, es podrà concedir el règim retributiu addicional o el règim econòmic primat a noves instal·lacions o ampliació de les existents que siguen titularitat d'una empresa o grup empresarial que posseïska un percentatge de potència de generació d'energia elèctrica superior al 40 per cent en eixe sistema.

Article 2. Resolució de compatibilitat de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica i renovacions de les existents en els territoris insulars i extrapeninsulars.

1. Per a tindre dret al règim retributiu addicional destinat a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars previst en l'article 12.2, o al règim econòmic primat previst en els apartats 4 i 5 de l'article 30 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, les noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica o renovacions de les existents en els esmentats territoris requeriran, amb caràcter previ a l'autorització administrativa, una resolució favorable de la Direcció General de Política Energètica i Mines.

Esta resolució determinarà si la instal·lació és compatible amb els criteris tècnics d'acord amb la informació aportada per l'operador del sistema i amb criteris econòmics per a la reducció efectiva dels costos de les activitats de generació, distribució i transport d'energia elèctrica. A estos efectes, es demanarà un informe de l'operador del sistema i de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en què es valoraran els avantatges tant tècnics com econòmics que la implantació de la nova instal·lació de generació en eixa ubicació aporta al sistema. De la mateixa manera, se sol·licitarà un informe a la comunitat autònoma o ciutat autònoma interessada en cada cas perquè, en allò que pugua afectar l'exercici concret de les seues competències, pugua fer-hi observacions, que es faran constar en la referida resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines.

No es podrà atorgar la resolució que estableix este apartat fins que no hi haja un marc econòmic vigent per a les noves instal·lacions o per a les renovacions de les existents.

2. Aquelles instal·lacions que obtinguen una autorització administrativa sense la resolució favorable prevista en l'apartat anterior no tindran dret a cap retribució addicional ni a cap règim econòmic primat i percebran exclusivament el preu del mercat.

3. No obstant això, reglamentàriament es podran establir els termes d'acord amb els quals tindrà lloc l'atorgament, per mitjà d'un procediment de concurrència, d'un règim econòmic a les instal·lacions de producció a partir de fonts d'energia renovable, cogeneració i residus. En este cas, quan el procediment afecte una sola comunitat autònoma o ciutat autònoma, se li sol·licitarà, una vegada aprovada, l'emissió d'un informe sobre la convocatòria, perquè, en allò que pugua afectar l'exercici concret de les seues competències, pugua fer observacions, les quals es faran constar en la resolució del procediment.

Per a les instal·lacions adjudicatàries dels dits procediments no caldrà la resolució de compatibilitat regulada en este article. Aquelles instal·lacions que no complisquen el que preveu este apartat no tindran dret a cap règim econòmic primat, i percebran, exclusivament, el preu del mercat.

4. Amb caràcter anual, l'operador del sistema remetrà al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme un informe en què es posen de manifest els riscos sobre la seguretat i la continuïtat de subministrament existents en estos sistemes, addicionals als inherents a la seua condició de sistemes aïllats i xicotets, tant per la falta de potència instal·lada com per la situació de les xarxes de transport o distribució existents. Així mateix, en este informe, l'operador del sistema valorarà tècnicament i econòmicament les necessitats de noves instal·lacions de generació per nucs i les seues tecnologies, o altres alternatives per a resoldre estos riscos. De la mateixa manera, se sol·licitarà a la Comissió Nacional d'Energia la valoració de les propostes plantejades.

Article 3. Determinació dels conceptes retributius associats als combustibles en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

En els territoris insulars i extrapeninsulars, la determinació del concepte retributiu associat al cost específic de combustible a què fa referència l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i, si és el cas, d'aquells altres vinculats a estos, s'establirà per mitjà d'un mecanisme que s'ajuste als principis de concurrència, transparència, objectivitat i no discriminació.

En el termini d'un mes a comptar des de l'entrada en vigor de la present llei, les empreses titulars de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en estos territoris hauran de remetre al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, una còpia de la totalitat dels contractes d'aprovisionament de combustible, corresponents als subministraments dels anys 2009, 2010, 2011 i 2012, incloent-hi aquells que estiguen firmats amb altres empreses del mateix grup empresarial. Així mateix, hauran de remetre les factures corresponents a eixos subministraments que siguen necessàries per a determinar els costos de combustible.

Article 4. Retribució de l'activitat de producció d'energia elèctrica en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars en cas d'incidències de funcionament.

En aquells casos en què es produïska una reducció substancial de la disponibilitat de les instal·lacions, de la seguretat del subministrament o dels índexs de qualitat del subministrament imputables a instal·lacions de producció, en comparació amb dades històriques, la Direcció General de Política Energètica i Mines podrà, previ tràmit d'audiència i de manera motivada, minorar proporcionalment el concepte retributiu addicional destinat a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars a què es referix en l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, en els termes que s'establisquen reglamentàriament, i sense perjudi de la imposició de les sancions i exigència de responsabilitats que siguen procedents.

Article 5. Titularitat de les instal·lacions de bombament en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

1. En els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars, les instal·lacions de bombament tindran com a finalitats principals la garantia del subministrament, la seguretat del sistema i la integració d'energies renovables no gestionables. En estos casos, la titularitat de les instal·lacions de bombament haurà de correspondre a l'operador del sistema.

2. En altres supòsits diferents dels previstos en l'apartat anterior, la titularitat de les instal·lacions de bombament correspondrà a qui resulte adjudicatari d'un procediment de concurrència competitiva convocat en els termes que reglamentàriament es determinen per reial decret del Consell de Ministres. Amb este fi, se sol·licitarà un informe a la comunitat autònoma o ciutat autònoma interessada en cada cas perquè, en allò que puga afectar l'exercici concret de les seues competències, puga realitzar observacions, que es faran constar en la resolució del procediment.

Les instal·lacions de bombament tindran les mateixes limitacions de titularitat que estableix l'article 1.3 de la present llei per a les instal·lacions de generació en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

Les instal·lacions adjudicatàries d'estos procediments de concurrència competitiva no requeriran la resolució de compatibilitat prevista en l'article 2.

3. A fi de garantir la realització de les inversions, el sol·licitant haurà de presentar, junt amb la seua oferta per a participar en el procediment de concurrència competitiva al qual fa referència l'apartat anterior, una proposta de calendari per a la construcció de la instal·lació, així com el resguard de la Caixa General de Dipòsits d'haver presentat un aval en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

El calendari d'execució serà aprovat conjuntament amb la resolució del procediment, amb un informe previ de les administracions i organismes afectats i amb audiència prèvia a l'interessat, i els efectes de l'esmentada resolució quedaran condicionats al compliment del calendari.

4. L'incompliment de qualsevol de les fites del calendari determinarà, previ tràmit d'audiència i mitjançant una resolució motivada, l'execució de l'aval i la declaració de la impossibilitat de percepció del règim econòmic previst en l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, per l'empresa titular o per qualsevol societat del grup definit segons el que estableix article 42 del Codi de Comerç.

No obstant això, l'òrgan competent per a resoldre el procediment podrà, amb la sol·licitud prèvia justificada de l'interessat i mitjançant una resolució motivada, modificar en tot o en part les fites del calendari quan el seu compliment es veja obstaculitzat de resultes de la inobservança per les administracions públiques o, si és el cas, l'operador del sistema dels terminis a què normativament estan subjectes en la tramitació i resolució dels diferents procediments.

Article 6. Titularitat d'instal·lacions de regasificació en els sistemes gasistes insulars i extrapeninsulars.

1. Les instal·lacions de gas natural en l'àmbit territorial de l'arxipèleg canari tindran la consideració de subsistema de transport de gas natural.

2. En estos subsistemes, les instal·lacions de regasificació tindran com a finalitat garantir l'accés al gas natural, en condicions transparents, objectives i no discriminatòries, a tots els comercialitzadors i consumidors directes. Amb esta finalitat, la titularitat d'estes instal·lacions correspondrà exclusivament al grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema.

3. A este efecte, les empreses que a l'entrada en vigor de la present llei siguen titulars d'estes instal·lacions hauran de transmetre-les al grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema, en el termini màxim de sis mesos des de la seua entrada en vigor.

El preu de compravenda de cada instal·lació serà acordat entre les parts i estarà basat en preus de mercat. En el cas de les instal·lacions que en la data d'entrada en vigor d'esta llei no disposen d'acta de posada en servici, el preu de transferència estarà basat en els costos en què efectivament haja incorregut el transmetent fins a l'1 de març de 2013.

Si arribat el final del termini atorgat no s'ha aconseguit un acord, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme es dirigirà a la Comissió Nacional d'Energia perquè nomena un àrbitre independent, el qual, en el termini de tres mesos des del seu nomenament, dictarà un laude vinculant per a les dos parts en què determinarà el preu de la transmissió i establirà un termini no superior a dos mesos perquè esta es porte a efecte. Este arbitratge quedarà sotmés a les regles procedimentals que conté la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge, i els seus costos seran sufragats per mitat per les dos parts.

Fins que no es materialitze la transmissió de les instal·lacions referides, les empreses titulars de les dites instal·lacions podran continuar exercint la dita activitat, i els serà d'aplicació a estos efectes el que disposa la Llei 34/1998, de 7 d'octubre.

Una vegada feta la transmissió, el grup empresarial del qual forma part el gestor tècnic del sistema quedarà subrogat en totes les autoritzacions i concessions

administratives en els mateixos termes que el titular anterior, així com en els seus drets i obligacions.

Disposició addicional primera. *Ordres d'arrancada a les instal·lacions de producció en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.*

1. L'operador del sistema donarà instruccions d'arrancada-parada a aquelles instal·lacions de producció en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars que presenten un índex de funcionament reduït per a comprovar el seu funcionament correcte.

2. Per resolució de la Direcció General de Política Energètica i Mines es definiran els criteris pels quals es considera que una instal·lació té un índex de funcionament reduït, així com, si és el cas, les instal·lacions a les quals l'operador del sistema remetrà estes instruccions i el termini en què s'hauran de donar estes.

3. En tot cas, sense perjudi del que disposen els apartats 1 i 2, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, l'operador del sistema haurà d'haver donat instrucció d'arrancada-parada a tots els grups dels sistemes insulars i extrapeninsulars que, estant disponibles, no hagen entrat en el despatx de generació durant l'any 2012.

4. Davant d'una instrucció d'arrancada de l'operador del sistema, la instal·lació haurà de complir esta instrucció amb una desviació màxima del 10 per cent respecte del temps d'arrancada que tinga aprovat a l'entrada en vigor de la present llei, segons el que estableix l'article 4.3 de l'Orde ITC/913/2006, de 30 de març, per la qual s'aproven el mètode de càlcul del cost de cada un dels combustibles utilitzats i el procediment de despatx i liquidació de l'energia en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars. Així mateix, la instal·lació haurà de mantindre durant 24 hores addicionals una potència equivalent almenys al 60 per cent de la seua potència neta, i durant almenys 1 hora, a instrucció de l'operador del sistema, el 100 per cent de la seua potència neta. Després de la prova, l'operador del sistema haurà de remetre un informe de compliment a la Direcció General de Política Energètica i Mines i als òrgans competents de les comunitats autònomes i ciutats autònomes afectades.

5. L'incompliment de la instrucció d'arrancada en els termes descrits en l'apartat anterior comportarà la supressió de la retribució per garantia de potència.

Esta circumstància serà declarada per la Direcció General de Política Energètica i Mines prèvia la tramitació d'un procediment que garantirà, en tot cas, l'audiència a l'interessat. El termini màxim per a resoldre este procediment i notificar la seua resolució serà d'un any.

En cas que el productor corregisca les causes que van motivar el seu incompliment, esta instal·lació podrà percebre, si és el cas, una retribució per garantia de potència transcorregut un termini mínim d'un any de supressió, prèvia comprovació del compliment de les consignes per part de l'operador del sistema.

En cas que no se solucionen les causes que van motivar l'incompliment durant el període de supressió, el productor haurà de sol·licitar la baixa en el registre administratiu d'instal·lacions de producció.

La comissió d'un segon incompliment suposarà la supressió definitiva de la retribució per garantia de potència.

Disposició addicional segona. *Excepcions a la limitació en la titularitat de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els territoris insulars i extrapeninsulars.*

Les empreses titulars de les instal·lacions que a l'1 de març de 2013 complisquen algun dels requisits enumerats a continuació quedaran exceptuades de la limitació prevista en l'apartat 3 de l'article 1, per a les dites instal·lacions:

- a) Haver sigut adjudicatàries en concursos de capacitat per a la implantació d'instal·lacions de producció a partir de fonts d'energies renovables.
- b) Disposar d'autorització administrativa de la instal·lació.

c) Haver sigut inscrites en el registre de preassignació de retribució d'instal·lacions de règim especial.

Disposició transitòria primera. *Resolució de compatibilitat de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els territoris insulars i extrapeninsulars que tinguen inscripció en el Registre de preassignació de retribució o amb autorització administrativa.*

1. Queden exceptuades de l'aplicació del que disposa l'article 2 d'esta llei les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els territoris insulars i extrapeninsulars que l'1 de març de 2013 estaven inscrites en el Registre de preassignació de retribució per a instal·lacions de règim especial, aquelles que en esta data estaven inscrites en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica dependent del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme i les instal·lacions de producció d'energia elèctrica que havien sigut adjudicatàries en concursos de capacitat per a la implantació d'instal·lacions de producció a partir de fonts d'energies renovables amb anterioritat a l'1 de març de 2013.

2. Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim ordinari en els territoris insulars i extrapeninsulars que l'1 de març de 2013 comptaven amb autorització administrativa, però no estaven inscrites en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica dependent del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, requeriran la resolució favorable indicada en l'article 2. En cas contrari, no tindran dret a rebre la retribució addicional destinada a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars prevista en l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, ni al règim econòmic primat previst en l'article 30.5 de l'esmentada llei, i percebran exclusivament el preu de mercat.

A este efecte, hauran de presentar la sol·licitud de la resolució de compatibilitat a la Direcció General de Política Energètica i Mines en el termini màxim d'un mes a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei, i adjuntar l'autorització administrativa i l'avantprojecte presentat en la dita tramitació.

3. No obstant això, aquelles instal·lacions previstes en l'apartat 2 per a les quals siga resolta desfavorablement la sol·licitud de compatibilitat, i que l'1 de març de 2013 hagen incorregut en un desembossament econòmic superior al 25 per cent de la inversió total de la instal·lació i disposen de les autoritzacions preceptives podran sol·licitar a la Direcció General de Política Energètica i Mines, en el termini màxim d'un mes a comptar de la notificació de la dita resolució desfavorable, la indemnització de la inversió executada. A esta sol·licitud hauran d'adjuntar una còpia de les autoritzacions preceptives, una còpia del projecte presentat en la dita tramitació i la documentació acreditativa del desembossament econòmic referit.

La indemnització de la instal·lació es basarà en els costos en què efectivament haja incorregut el titular l'1 de març de 2013, i únicament podrà donar-se per la part proporcional de la potència que no supere l'índex de cobertura en el moment de l'obtenció de l'autorització administrativa.

4. De la mateixa manera, no obstant el que disposa l'apartat 2, els titulars d'instal·lacions de règim ordinari que l'1 de març de 2013 disposen d'autorització d'explotació podran sol·licitar l'excepció de l'aplicació del que disposa l'article 2.

La sol·licitud es dirigirà a la Direcció General de Política Energètica i Mines en el termini de 20 dies a comptar d'esta entrada en vigor, i aportaran amb la seua sol·licitud la documentació acreditativa que així ho advere.

5. Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim ordinari en els territoris insulars i extrapeninsulars que hagen obtingut autorització administrativa en el període comprés entre l'1 de març de 2013 i fins a l'entrada en vigor de la present llei i no estigueren inscrites en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica dependent del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, requeriran la resolució favorable indicada en l'article 2. En cas contrari, no tindran dret a rebre la retribució addicional destinada a l'activitat de producció en els territoris insulars i extrapeninsulars

prevista en l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, ni al règim econòmic primat previst en l'article 30.5 de l'esmentada llei, i percebran, exclusivament, el preu de mercat.

A estos efectes hauran de presentar la sol·licitud de la resolució de compatibilitat a la Direcció General de Política Energètica i Mines en el termini màxim d'un mes a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei, i adjuntar l'autorització administrativa i l'avantprojecte presentat en l'esmentada tramitació. En aquells casos en què els siga resolta desfavorablement la sol·licitud de compatibilitat, no els correspondrà cap indemnització.

Disposició transitòria segona. Règim transitori per a determinades instal·lacions de bombament.

1. Les empreses que amb anterioritat a l'1 de març de 2013 tinguen atorgada la concessió d'aprofitament hidràulic o disposen d'autorització administrativa per a l'execució d'instal·lacions que incloguen una central de bombament i que en la data d'entrada en vigor d'esta llei no disposen encara d'autorització de posada en servici, hauran de presentar, en el termini màxim d'un mes a comptar de l'entrada en vigor de la present llei, la proposta de calendari per a la construcció de la instal·lació i el resguard de la Caixa General de Dipòsits, als quals fa referència l'article 5.3 d'esta llei per una quantitat igual al 10 per cent de la inversió.

La proposta de calendari serà aprovada per resolució del director general de Política Energètica i Mines, amb un informe previ de les administracions i organismes afectats i amb audiència prèvia a l'interessat, en el termini màxim de dos mesos a comptar de la recepció de la proposta.

2. L'incompliment de qualsevol de les obligacions o requisits exigits en l'apartat anterior de qualssevol de les fites del calendari o la falta d'aprovació d'este per causa imputable a l'interessat, determinarà, amb audiència prèvia de l'interessat i mitjançant una resolució motivada del director general de Política Energètica i Mines, l'execució de l'aval i la declaració de la impossibilitat de percepció del règim econòmic previst en l'article 12.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, per l'empresa titular que haja incomplert el calendari o per qualsevol societat del grup definit, segons el que estableix article 42 del Codi de Comerç.

No obstant això, el director general de Política Energètica i Mines podrà, amb la sol·licitud prèvia justificada de l'interessat i mitjançant una resolució motivada, modificar en tot o en part les fites del calendari quan el seu compliment es veja obstaculitzat de resultes de la inobservança per les administracions públiques o l'operador del sistema dels terminis a què normativament estan subjectes en la tramitació i resolució dels diferents procediments.

3. En estos casos i sempre que es considere que estes instal·lacions de bombament tenen com a finalitats principals la garantia del subministrament, la seguretat del sistema i la integració d'energies renovables no gestionables, el ministre d'Indústria, Energia i Turisme dictarà una orde per la qual s'imposa a l'empresa titular d'estes instal·lacions l'obligació de transmetre-les a l'operador del sistema, en el termini màxim de sis mesos des de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

4. El preu de compravenda de la instal·lació serà acordat entre les parts i estarà basat en els costos en què efectivament haja incorregut el transmetent fins a la data de la referida resolució del director general de Política Energètica i Mines que determine l'execució de l'aval i la impossibilitat de percepció del règim econòmic.

Si arribat el final del termini atorgat no s'ha aconseguit un acord, el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme es dirigirà a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència perquè nomena un àrbitre independent, el qual, en el termini de tres mesos des del seu nomenament, dictarà un laude vinculant per a les dos parts en el qual determinarà el preu de la transmissió i establirà un termini no superior a dos mesos perquè esta es porte a efecte. Este arbitratge quedarà sotmés a les regles procedimentals que conté la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge, i els seus costos seran sufragats per mitat per les dos parts.

5. Una vegada realitzada la transmissió, l'operador del sistema quedarà subrogat en totes les autoritzacions i concessions administratives en els mateixos termes que el titular anterior, així com en els seus drets i obligacions.

6. La transmissió, si és el cas, de qualsevol instal·lació que incorpore un bombament haurà de ser realitzada exclusivament a l'operador del sistema.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que d'este mateix rang o d'un rang inferior s'oposen a la present llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

Es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, en els termes següents:

U. S'afeg un paràgraf d) en l'article 10.2, amb la redacció següent:

«d) Situacions en què es produïsquen reduccions substancials de la disponibilitat de les instal·lacions de producció, transport o distribució o dels índexs de qualitat del subministrament imputables a qualsevol d'estes.»

Dos. L'article 10.3 queda modificat en els termes següents:

«3. Les mesures que adopte el Govern per a fer front a les situacions descrites en l'apartat anterior podran referir-se, entre altres, als aspectes següents:

a) Limitacions o modificacions temporals del mercat d'electricitat a què es referix el capítol I del títol IV de la present llei o del despatx de generació existent en els sistemes elèctrics insulars i extrapeninsulars.

b) Operació directa de les instal·lacions de generació, transport i distribució.

c) Establiment d'obligacions especials en matèria d'existències de seguretat de fonts primàries per a la producció d'energia elèctrica.

d) Supressió o modificació temporal dels drets que per als productors en règim especial estableix el capítol II del títol IV.

e) Modificació de les condicions generals de regularitat en el subministrament amb caràcter general o referit a determinades categories de consumidors.

f) Supressió o modificació temporal dels drets i garanties d'accés a les xarxes per tercers.

g) Limitació o assignació d'abastiments d'energies primàries als productors d'electricitat.

h) Qualsevol altres mesures que puguen ser recomanades pels organismes internacionals de què Espanya siga part o que es determinen en aplicació d'aquells convenis en què es participe.»

Tres. S'afeg un apartat 4 en l'article 66, amb la redacció següent:

«4. L'Administració General de l'Estat serà competent per a imposar sancions quan es produïsquen infraccions molt greus que comprometen la seguretat de subministrament.»

Quatre. Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional primera, que queda redactat de la manera següent:

«2. En els supòsits anteriors, si les empreses que exercixen activitats i funcions elèctriques ho fan exclusivament per mitjà d'instal·lacions l'autorització de les quals siga competència d'una comunitat autònoma, la intervenció serà acordada

per esta, llevat que estiga en risc la seguretat de subministrament, i en este cas serà acordada pel Govern, el qual ho comunicarà a la comunitat autònoma.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional quinze, que queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjuí del que disposa amb caràcter general l'article 10 de la present llei, en cas que en els territoris insulars o extrapeninsulars es produïsquen situacions de risc cert per a la prestació del subministrament d'energia elèctrica o situacions de les quals es puga derivar una amenaça per a la integritat física o la seguretat de les persones, d'aparells o instal·lacions o per a la integritat de la xarxa de transport o distribució d'energia elèctrica, les mesures allí previstes podran ser també adoptades per les comunitats o ciutats autònomes afectades, sempre que es restringisquen al seu respectiu àmbit territorial. En el dit supòsit, estes mesures no tindran repercussions econòmiques en el sistema elèctric, llevat que hi haja un acord previ del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme que així ho autoritze.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

S'afeg un apartat 5 en l'article 9 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«5. En el desenrotllament dels treballs a executar en el marc dels títols indicats en este article es podran aplicar mètodes geofísics i geoquímics de prospecció, perforació de sondejos verticals o desviats amb eventual aplicació de tècniques habituals en la indústria, entre estes, la fracturació hidràulica, l'estimulació de pou així com tècniques de recuperació secundària i aquells altres mètodes aeris, marins o terrestres que siguen necessaris per al seu objecte.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental de Projectes.*

S'afeg un nou paràgraf e) a l'annex I, grup 2 del text refós de la Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental de Projectes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener, amb la redacció següent:

«e) Els projectes consistents en la realització de perforacions per a l'exploració, investigació o explotació d'hidrocarburs que requerisquen la utilització de tècniques de fracturació hidràulica.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

El que disposa esta llei té caràcter bàsic al dictar-se a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat en l'article 149.1.13.a i 25.a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a determinar les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i les bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final cinquena. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

Es faculden el Govern i el titular del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme per a dictar, en l'àmbit de les seues competències respectives, totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i execució del que establix esta llei.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 29 d'octubre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY